

ἀγριόξυλο τό, κοιν. ἀγριόξυλο Κρήτ. ἀγριόξ'λου βότ' ιδιῶμ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. ξύλο.

1) Ξύλον ἀγρίου δένδρου, ξύλον σκληρὸν κοιν. : Ἀὐτὸ τὸ μόδιλο εἶναι φκειασμένο ἀπὸ ἀγριόξυλο (μόδιλο = ἔπιπλον) Κεφαλλ. Ἐκαμα τὸ στελειάρι ἀπὸ ἀγριόξυλο αὐτόθ. Πέτα του αὐτοῦ, εἶναι ἀγριόξ'λου, δὲ γαί'τι Στερελλ. (Αἰτωλ.) Πῆις κ' φηρις οὐλα τ' ἀγριόξ'λα αὐτόθ. 2) Συνεκδ. δεινὴ μα- στωσις, σκληρὸς δαρμὸς Κεφαλλ. : Τῶσσε ἀγριόξυλο.

ἀγριοπαίρνω Θεσσ. (Ἄλμυρ.) Θράκ. (Σαρεκκλ.) Περσ. Πελοπ. (Λακων.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ ρ. παίρνω.

Μεταχειρίζομαι τινα σκαιῶς, διὰ λόγων βαναύσων καὶ φωνῶν ἐπιπλήττω τινὰ ἔνθ' ἄν. : Ἄμα τὸν εἶδε τὸν ἀγριο- πῆρε, ποῦ δὲν ἤξευρε ποῦ νὰ πάγῃ Σαρεκκλ. Μὴ τὸν ἀγριο- πάρης, γιατί δὲ θὰ κάμῃς τίποτε, καλύτερα μὲ τὸ καλὸ Παξ. Τώρα 'ς τὴν ἀρκὴ νὰ μὴν τον ἀγριοπάρωμε τὸ γαμπρό μας Ἄλμυρ. Συνών. ἀποπαίρνω, παίρνω μὲ τὸ ἄγριο (ἰδ. ἄγριος).

ἀγριοπαπάκι τό, ἑνιαχ.

Ὑποκορ. τοῦ οὐσ. ἀγριοπαπί.

Τὸ μικρὸν ἀγριοπαπί, ὁ ἰδ.

ἀγριοπαπαρούνα ἡ, πολλαχ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. παπαρούνα.

Διάφορα ἀγριολούλουδα ἰδίως ἐρυθρὰ 1) Τοῦ γένους τῆς ἀνεμώνης (anemone) τῆς τάξεως τῶν βατραχιωδῶν (ranunculaceae) αἱ κοιναὶ ἄγριες παπαροῦνες, ἥτοι ἀνεμώνη ἢ ἀλσόφιλος (anemone nemorosa), ἀνεμώνη ἢ ἐπίχαρις (anemone blanda), ἀνεμώνη ἢ ταώνιος (anemone ranonina), ἀνεμώνη ἢ κηπαία (anemone hortensis), ἰδίως δὲ ἀνεμώνη ἢ στεφανωματικὴ (anemone coronaria) πολλαχ. Συνών. ἀγριολαλὲς 1. 2) Τοῦ γένους τοῦ μήκωνος (papaver) τῆς τάξεως τῶν μηκωνωδῶν (papaveraceae), ἥτοι μήκων ἢ μηριγγοφόρος (papaver setigerum) Ἡπ. κ.ά. 3) Ἀδωνις ὁ θερινὸς (Adonis aestivalis) τῆς τάξεως τῶν βατραχιωδῶν (ranunculaceae) Ζάκ. — ΘΧελδράχ 4. Πβ. ἀγκιναρόχορτο 1. [**]

ἀγριοπαπὶ τό, ἀγριοπάπιν Πόντ. (Κερασ.) ἀγρο- πάπιν Πόντ. (Κερασ.) ἀγροπάπ' Πόντ. (Χαλδ.) ἀγριο- παπὶ ἑνιαχ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. παπί.

Ἀγριόπαπια, ὁ ἰδ.

ἀγριόπαπια ἡ, πολλαχ. ἀγριουπάπια Στερελλ. (Αἰτωλ.) ἀγριόπαπια Κρήτ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. πάπια.

Ὄνομα περιληπτικὸν ἀγρίων νησσῶν καὶ χηνῶν, ἥτοι ἡ νήσσα ἢ βοσκὰς (anas boschas) καὶ αἱ ἐκτοπίζουσαι (anas Penelope), πιθανῶς ὁ τοῦ Ἀριστοτ. (Ζῴων ἱστορ. 8,3,15) πηνέλοψ καὶ αἱ βοσκάδες (anas creca καὶ anas querquedula) ἔνθ' ἄν. Συνών. ἀγέρμανος, ἀγριό- νησσα, ἀγριοπαπίρα, ἀγριοπάπος. [**]

ἀγριοπαπίρα ἡ, ἀμάρτ. ἀρκοπαπίρα Κύπρ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. παπίρα.

Νήσσα ἢ βοσκὰς (anas boschas). Συνών. ἰδ. ἐν λ. ἀγριόπαπια.

ἀγριοπάπος ὁ, Πόντ. (Κερασ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. πάπος.

Ἀγριόπαπια, ὁ ἰδ.

ἀγριοπάπουζας ὁ, Ζάκ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ ἄγν. β' συνθετ.

Ἀγριοπετεινός, ὁ ἰδ.

[**]

ἀγριοπαρδί τό, ἀμάρτ. ἀγροπαρδὶν Πόντ. (Σάντ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. παρδί.

Τὸ ζῷον ἀγριόγατα 1, ὁ ἰδ.

ἀγριόπαρδος ὁ, ἀμάρτ. ἀγρόπαρδος Πόντ. (Χαλδ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. πάρδος.

Τὸ ζῷον ἀγριόγατα 1, ὁ ἰδ.

ἀγριοπάρχαρος ἐπίθ. ἀμάρτ. ἀγροπάρχαρος Πόντ. (Τραπ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. παρχάρι. Διὰ τὸν τύπ. ἀγροπάρχαρος πβ. ἄγρος παρὰ τὸ ἄγριος.

Ὁ ἔχων ἄγρια παρχάρια, ἥτοι ἀγρίας θερινὰς διαμο- νὰς: Αἰνιγμ.

Σ' δ' ὄρᾳ μπαίνει καὶ 'ς δ' ὄρᾳ βγαίνει, 'ς δ' ἀγροπάρχαρο ραχόπα ('ς δ' ὄρᾳ = εἰς τὰ ὄρη, ραχόπα = βουναλάκια. Τὸ ξυράφιον).

ἀγριοπασχαλῆ ἡ, ΘΧελδράχ 17 ἀγριοπασκαλῆ ΓΧατζιδ. ΜΝΕ 2,211.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. πασχαλῆ.

Τὸ δένδρον ψευδομελία ἢ ἀζεδαράχη (melia azeda- rach) τῆς τάξεως τῶν ψευδομελιωδῶν (meliaceae), κοσμη- τικόν, ὁμοιον δὲ πρὸς μελίαν, μὲ ἄφθονα ἄνθη μαυρόστικτα ὁσμῆς γαριφάλων. Συνών. λουλουδέα, μαυρομμάτα, μοσκοκαρφῆ (πβ. ΜΣτεφανίδ. ἐν Λεξικογρ. Ἀρχ. 6 (1923) 221). [**]

ἀγριοπεινώ Κεφαλλ. κ. ἄ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγρια καὶ τοῦ ρ. πεινώ.

Σφόδρα πεινώ, λιμώττω ἔνθ' ἄν. : Παροιμ.

Ἀναπάφου, γραιά, 'ς τὸ θέρο | κὶ ἀγριοπεῖνα τὸ χειμῶνα Κεφαλλ.

ἀγριόπελλος ἐπίθ. ἀμάρτ. ἀρκόπελ-λος Κύπρ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. πελλός. Διὰ τὸ α' συνθετ. τοῦ τύπ. ἀρκόπελ-λος πβ. ἄρκος παρὰ τὸ ἄγριος.

Ὁ καθ' ὑπερβολὴν παράφρων: Μὲν τὸν πειράζης τδ' ἐν' ἀρκόπελ-λος (τδ' ἐν' = καὶ εἶναι, διότι εἶναι). Ἐπῆεν πελ-λός, τδ' ἤρτεν ἀρκόπελ-λος.

ἀγριοπεριπλόκα ἡ, Σίφν. — ΘΧελδράχ 59.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. περιπλόκα.

Τὸ φυτὸν κύναγχον τὸ ὀξύφυλλον (cynanchum acu- tum) τῆς τάξεως τῶν Ἀσκληπιαδωδῶν (Asclepiadaceae). Συνών. ἀγριοπλόκαδο. [**]

ἀγριοπεριστέρι τό, ἑνιαχ. ἀγριουπιριστέρ' Λέσβ. ἀγριοπελιστέρι Σῦρ. ἀγριοπερίστερο πολλαχ. ἀγριουπερί- στερο Κρήτ. ἀγριουπιρίστιρον Λέσβ. Στερελλ. (Αἰτωλ.) ἀγριουπίστιρον Θράκ. (Σουφλ.) ἀγριουπίστιμον Σαμοθρ. ἀγριοπερίστερον Πόντ. (Κερασ.) ἀγριοπελίστερο Εὐβ. (Κύμ.) Κύθν. Πελοπ. (Λακων.)

